

[Nybøe Andersen.]

tilsvarende loft for pengeinstitutterne. Det må så betyde, at det samlede udlånsloft skal forøges og vel at mærke forøges for at muliggøre forbrugslån. Ved de forhøjelser, der tidligere har fundet sted af udlånsloftet både sidste sommer og nu her i vinter, blev det meget klart sagt fra Nationalbankens side, at det var en forudsætning for disse forhøjelser, at de skulle medgå til erhvervslån, og det bakkede regeringen ved disse lejligheder op. Nu handler regeringen stik i strid med denne politik.

De normale forhøjelser af udlånsloftet — det har været 2 pct. én gang, det har været 3 pct. et par gange, det har været 4 pct. nu sidste gang — ligger på fra 800 til 1.600 mill. kr. pr. gang. Loftet er nu på små 44 milliarder kr., og hvis der ved kommende forhøjelser skal indpasses nogle hundrede millioner til giroen, bliver det en mærkbart mindre stigning, de private institutter kan få, end de ellers ville have fået.

Nu siger ministeren også noget helt andet i sit svar, for han siger, at der må lægges vægt på at undgå for stærke stimulanser til det private forbrug. Ja, det er vi alle enige om. Men så var det da en nærliggende løsning, om man helt havde droppet denne plan. Når man ikke vil det, kan meningen med den sætning vel kun være, at det på grund af denne plan bliver mere betænkeligt, end det ellers ville være, at forøge det samlede udlånsloft. Så meget mere vil det altså komme til at gå ud over de private pengeinstitutters muligheder for at betjene erhvervslivet.

Jeg kan ikke komme til anden konklusion, end at denne girobank er en hund i et spil kegler samfundøkonomisk og i den økonomiske politik, en hund i et spil kegler, hvor keglerne i forvejen står meget usikkert og meget let kan væltes. Dertil kræves kun en hund af en forholdsvis beskedent størrelse, ikke nogen overhund. Derfor er der gode samfundøkonomiske grunde for at stemme imod dette lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Må jeg indledningsvis kommentere hr. Nybøe Andersens indlæg ganske kort ved at sige, at det er mig fuldstændig uforståeligt, at det skulle give en samfundsmæssig virkning, at der eventuelt overflyttes

beløb fra private pengeinstitutter til postgironkontoret. Det er jo det, hele argumentationen går på: overflyttes der? Og i bekræftende fald: hvor meget overflyttes der? Jeg synes virkelig, vi trænger til en forklaring på, at det skulle give en nettoeffekt i den samlede samfundssektor. Men det er umuligt at give den forklaring.

Derefter skal jeg erkende over for hr. Lennart Larson og hr. Juul-Madsen, at deres synspunkter har vi diskuteret ved første, anden og tredje behandling og i udvalget, og vi når vel ikke til nogen større enighed her.

Hr. Gudme havde kun sat den ene side af pladen på i relation til anden behandling. Den anden side drejede sig jo om, at der virkelig var rationaliseringsmæssige begrundelser for at fremsætte dette lovforslag, og at det i virkeligheden burde kunne føre til en mere positiv og forsonlig holdning fra det radikale venstre. Jeg skal ikke her ved tredje behandling citere folketingsmedlemmer fra det radikale venstre, som i aviser har givet udtryk for en væsentlig mere positiv holdning over for det lovforslag, end hr. Gudme her stod for. Det var i forbindelse med spørgsmålet, om det skulle gennemføres administrativt eller i form af et lovforslag. Det fører formentlig ikke til noget. Jeg havde håbet, at den mere nuancerede holdning, vi iagttag ved anden behandling, også havde fundet udtryk ved tredje behandling, men der synes at være gået en sky hen over denne nuancerede holdning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 84 stemmer mod 82.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Personfradrag til folke- og invalidepensionister m. fl.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 226) findes i tidenden sp. 7515).